

Közügy-irat 2020/Hivatástudat más szemszögből

Orvos Márió baráti körében nagyon kedvelt figura. Életfilozófiáját sokszor dúdolgatja:

-nyolc óra mámor, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás...

Ki sem heveri a bulit, máris szervezi a következőt, pörög. Anyja egye többször emlékezteti, hogy leérettségizett, ideje pénzt is keresnie, eltelt a nyár a bulizgatással. Bátyja tisztességes tisztviselő. Pályáján több éve megbecsült munkatárs, aki az ügyfelekkel is kiválóan szót ért. A párbeszéd végére hazaérvén annyit jegyzett meg halkán, inkább magának: -na, már megint ugyanaz a nóta.

-Beszélünk kell öcsi, szólj, ha tiszta a fejed és veszed az adást! Még ma!

Megszólalt a telefonja:

-Jó napot kívánok, Orvos Tihamér vagyok, miben segíthetek? Intve öccsének, hogy nem ért a diszkurzus végére.... rámutatott a papírra, hogy töltsse ki!

Orvos Tihamér munkaideje azzal telik, hogy ügyfeleket fogad, meghallgatja őket, segít eligazodni a hivatalok között ügyes-bajos dolgaikban. Hivatali mobil telefonja otthon, munkaidő után is csörög. Hitvallása, hogy akkor kell segíteni az ügyfeleken, amikor azt kérik, és nem kell azt személyesen tenni, van, amit elég telefonon jelezni, főként most....

Tájékoztatta az ügyfelet mindenről, végül lassan, és nagyon artikuláltan tagolta az ügyfélnek:

-ha időpontot egyeztetett a szervezeti egységgel, bemehet személyes beszélgetésre, ahová feltétlenül vigyen maszkot magával.

Ígérte, hogy a járásnál, másik osztályon dolgozó munkatárssal is egyeztet, hogy ügyében előre lépés történjen, addig is önállóan kutathatja az álláslehetőségeket. Jelezte, hogy az ügyfélkaput a Kormányablakban tudja megnyitni, de ügysegédként nála is van lehetőség a Polgármesteri Hivatalban az ügysegédi ügyfélfogadási napon és időben.

Öccse a háta mögé settenkedett, óvatosan ütögette meg a vállát, jelezvén, hogy készen áll a beszélgetésre. Tisztelte bátyját. Olyan helyre vonultak, ahol senki nem hallhatta a beszélgetést. -Beszéltem a vezetőmmel, jeleztem számára, hogy van egy potenciális jelöltem, aki a köz szolgálatába állna.

Mielőtt bármit is mondhatott volna öccse, folytatta ...

-Felelősséget vállaltam érted, és ígéretet kaptam, hogy behívnak egy állásinterjúra. Mindent meg kell tenned, hogy sikeres legyen ez a meghallgatás, mert esélyt nyersz arra, hogy egy olyan életpályára lépj, ahol rengeteg munkalehetőséged lesz, ha helyt állsz tisztességgel, becsülettel. A felelősségvállalásom kötelez téged, nem hozhatsz szégyent a fejemre, családunkra. Az érettségi elegendő végzettség ahhoz, hogy bekerülj, ha az interjú sikeres lesz, aztán lesz tanulási, fejlődési lehetőség. A fizetésed tisztességes lesz, mely majd több lehet, ha a vezetőd arra érdemesnek ítél meg a munkavégzésed alapján.

Márió gondolatai elkalandoztak, megszólalt a telefonja is...két szó kattogott a fejében...munka, fizetés...csak annyit szeretett volna megkérdezni, hogy van-e ideje ezen gondolkodni, de nem volt érkezése kimondani...

-A meghallgatásodra egy nap múlva sor kerül, így pénteken, reggel 8:00-kor személyesen a Járási Hivatalvezető fog interjúvolni.

Orvos Márió másnap nehezen ébredt, úgy érezte, hogy egy nagy súlyt cipel a vállán, ott kattogott az agyában, hogy felnőtt...dolgoznia kell...változtatnia kell életfilozófiáján. Elolvasta a Magyar Kormánytisztviselői Kar Hivatásetikai Kódexét, ami komoly kihívást jelentett számára. Tihamér elkísérte öccsét a hivatalig, végig mérte öltözetét, elégedetten bólintott...hümmögött.

-Állj helyt öcsém, képes vagy rá, szüksége van a szakmának értelmes, elhivatott fiatalokra, de mehetsz utcaseprőnek is, az is fizetős munka.

Fiatal hölgy fogadta kopogását:

-Kérem foglaljon helyet, várakoznia kell.

Telefonjára folyamatosan érkeztek az értesítések...a haverok az instán...rápillantott, gyorsan némította és el is tette, majd kinyílt az ajtó! Magas, szimpatikus, elegánsan öltözött Úr lépett felé, nyújtotta a kezét, bemutatkozott.

-Kérem fáradjon be és foglaljon helyet.

Szíve a nyakában dobogott, nem jegyezte meg a nevet, de tudta, hogy a Hivatal vezetőjével ül szemben. Az a súly is ránehezedett, hogy nem hozhat szégyent testvére, aki ebben a hivatalban dolgozik.

-Ismeri Magyarország alkotmányát?

Kissé elcsuklott hangon remegve válaszolt: -Igen. Az érettségi oklevél mellé egy dedikáltat kaptam, beleolvastam.

-Miért szeretne köztisztviselőként dolgozni?

Őszintén válaszolt: -A testvérem is a köz szolgálatában áll, ő véli úgy, hogy erre alkalmas lehetek... A Hivatásetikai Kódexet is elolvastam.

A Hivatalvezető meglepődött ezen a kijelentésen: -Soroljon fel néhány hivatásetikai alapelveket.

Gyorsan kutakodni kezdett emlékei között.

-Sajnos csak néhányat tudok felsorolni, mint TISZTESSÉG, MÉLTÓSÁG...

A Hivatalvezető a segítségére sietett: -ELKÖTELEZETTSÉG, FELELŐSSÉG, SZAKSZERŰSÉG, HATÉKONYSÁG, és még lehetne sorolni. Az Ön bátyja Hivatalom kiváló kormánytisztviselője, Önnek semmi más teendője nincs, csak mindent megtanulni tőle, mert a legjobbtól tanulhat, ettől a legjobbá válhat.

Nem is emlékezett, hogy hogyan távozott...hogyan ért haza...arra eszmélt, hogy édesanyja izgatottan kérdezte:

-Hogy sikerült az állásinterjú? Mikor kezded a munkát?

Vontatottan válaszolt: -Nem tudom.

Szobája magányában mélyen elgondolkodott, kavarogtak a kérdések benne...Lapozgatni kezdte a Kódexet:„Feladatainkat a közjó iránt ELKÖTELEZETTEN teljesítjük, azaz azonosulunk a közjó előmozdításával, és a vezetőink által ennek érdekében meghatározott szervezeti célokkal és feladatokkal.” Álmában is pörögtek a szavak: közjó...közügy...irat...buli...szórakozás...

Remegni kezdett a telefonja...elfeledte visszahangosítani, felvette.

-Gratulálok, Ön felvételt nyert a Járási Hivatal Kormányablakába, de hat hónap a próbaidő, és egy képzésen is részt kell vennie.

Nagyon halkán, elcsukló hangon hebegte: -Köszönöm, de a követelményeknek nem tudok megfelelni. Most nem.

Befordult és összehúzta magát.

